

AM2024.12.02Ø2

Retten i Glostrups DOM

Dato: 25. april 2024

Rettens sagsnr.: C9-470/2024

Politiets sagsnr.: 0700-71281-00097-23

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født september 1997

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 4. januar 2024.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1,

ved den 29. april 2023 ca. kl. 21.55 på *Butik* ved *Adresse1* i Ishøj, som tidligere straffet for vold, at have slået *Forurettede* i ansigtet med knyttet hånd.

2.

straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 3, jf. § 30, stk. 1, jf. bilag 1, liste B, nr. 70,

ved den 28. november 2023 ca. kl. 08.05 i lejligheden beliggende *Adresse2* i Ishøj at have været i besiddelse af 268,3 gram kokain med henblik på videreoverdragelse.

3.

straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt., jf. stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 3, jf. § 30, stk. 1, jf. bilag 1, liste B, nr. 70,

ved forud for den 28. november 2023 kl. ca. 08.05 at have solgt ikke under 35,8 gram kokain til ukendte kunder for et samlet beløb af 17.900 kr. hvilke penge tiltalte var i besiddelse af den 28. november 2023 ca. kl. 08.05 i lejligheden beliggende *Adresse2*.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 2, nr. 3, nr. 4 og nr. 6, med et indrejseforbud gældende for bestandig, jf. § 32, stk. 4, nr. 7.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 1 og erkendt sig skyldig i forhold 23, dog således at en del af kokainen i forhold 2 var til eget brug og 21,43 gram kokain blev opbevaret for en ven, og at det alene var cirka 8.000-10.000 kr. af de fundne kontanter i forhold 3, der hidrørte fra salg af kokain.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om konfiskation af 268,13 gram kokain og 17.900 kr., jf. straffelovens § 75, stk. 1 og stk. 2.

Tiltalte har ikke haft bemærkninger til konfiskationspåstanden for så vidt angår 268,13 gram kokain og 10.000 kr., men har bestridt bestred at betingelserne for konfiskation er opfyldt for så vidt angår de resterende 7.900 kr.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne *Forurettede*, *Vidne1* og politiassistent *Vidne2*. Forklaringerne blev lydoptaget og gengives i særskilt retsbog.

Der er afspillet videooptagelse af 29. april 2023 fra et overvågningskamera ved *Butik* i Ishøj, og dokumenteret fra politiets fotorapport af 30. april 2023 med billeder af *Forurettede*, samt politiets rapport, kosterrapport og fotomappe af 28. november 2023.

Tiltaltes personlige forhold

Tiltalte er tidligere straffet adskillige gange, herunder ved blandt andet:

- Dom af 15. december 2014 med fængselsstraf i 10 måneder, hvoraf de 7 måneder blev gjort betinget med en prøvetid på 2 år, for overtrædelse af straffelovens § 244, § 245, stk. 1 og § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21.
- Dom af 4. juni 2020 med fængselsstraf i 6 måneder og en bøde på 3.000 kr. for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer § 1, stk. 3, jf. § 3, stk. 1, jf. bekendtgørelse nr. 557 af 31. maj 2011 om euforiserende stoffer § 3, stk. 2, jf. § 27, stk. 1, jf. stk. 2, jf. bilag 1, liste B, nr. 43, lov om euforiserende stoffer § 1, stk. 3, jf. § 3, stk. 1, jf. bekendtgørelse nr. 557 af 31. maj 2011 om euforiserende stoffer § 2, stk. 4, jf. § 27, stk. 1, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, og færdselslovens § 117 a, stk. 2, nr. 2, og § 117, jf. § 54, stk. 1, nr. 2, samt frakendelse af førerretten i 3 år fra den 18. maj 2022 indtil 17. maj 2025, jf. færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 6, jf. § 126, stk. 1, nr. 9, jf. § 128. Tiltalte blev endvidere tildelt en advarsel om udvisning, jf. udlændingelovens § 24 b.

Det fremgår af sagens oplysninger, at der ikke er foretaget afhøring af tiltalte efter udlændingelovens § 26, idet tiltalte ikke i denne sammenhæng har ønsket at udtale sig til politiet.

Der er i forbindelse med en tidligere sag foretaget § 26-afhøring af tiltalte den 25. september 2018. Afhøringens oplysninger er gennemgået under hovedforhandlingen.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret blandt andet, at han blev født i Tyrkiet, hvor han boede hos sin farmor, indtil han var 8 år. Han gik i skole i Tyrkiet, hvor han klarede sig godt, men fik med alderen et ønske om at lære sine forældre at kende. Da han var 8 år, blev han bekendt med, at han havde sine forældre i Danmark, og han rejste dernæst til Danmark, hvor han boede hos sin far på Sjælland. Hans mor boede på Fyn, men han havde ikke kontakt til moren i løbet af sin barndom.

Han har gennemført folkeskolen og har haft periodevis ansættelser i danske virksomheder. Han taler og skriver dansk. Han har stadig sine forældre i Danmark. Han er islamisk gift med en kvinde, som

han bor sammen med. De har en fælles søn, som er 6 måneder gammel. Sønnen var cirka 1 måned gammel, da tiltalte blev varetægtsfængslet.

Han har været på ferie i Tyrkiet, men han har ikke boet fast i Tyrkiet, siden han kom til Danmark som 8-årig. Hans farmor og onkel bor i Tyrkiet. Han taler flydende tyrkisk og kan i et mere begrænset omfang læse og skrive tyrkisk.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 28. november 2023.

Rettens begrundelse og afgørelse

Skyldsspørgsmålet

Forhold 1

Efter tiltaltes forklaring lægger retten til grund, at tiltalte den 29. april 2023 indfandt sig på en *Butik*-tankstation i Ishøj, hvor han rettede henvendelse til *Forurettede*, som sad på førersædet i en bil, der holdt parkeret ved en tank.

Efter videooptagelsen af 29. april 2023 finder retten, at det er bevist, at tiltalte optrådte aggressivt overfor *Forurettede* og bilens øvrige passagerer ved at hive bilens døre op med stor kraft, og at tiltalte herefter tildelte *Forurettede* et slag i hvert fald med flad hånd i ansigtet på ansigtet på *Forurettede*.

Retten har tilsidesat tiltaltes forklaring om, at armbevægelsen udgjorde en venskabelig hilsen til *Forurettede*, som utroværdig og konstrueret til lejligheden.

Tiltalte er i dette omfang skyldig i overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, og anklageskriftets forhold 1.

Forhold 2

Tiltalte har erkendt, at han har opbevaret 268,13 gram kokain i sin lejlighed på *Adresse2*. i Ishøj. Tiltalte har hertil forklaret blandt andet, at de 246,7 gram, der blev fundet i emhætten, blev opbevaret med henblik på videresalg og til eget brug, og at de 21,43 gram kokain, der blev fundet i postkassen, var kokain, som han opbevarede for en ven.

På baggrund af tiltaltes egen forklaring, og henset til den meget store mængde kokain, der blev fundet i tiltaltes lejlighed, hvor kokainen i postkassen var pakket i mindre salgspose, finder retten, at det er bevist, at tiltalte var i besiddelse af de 268,13 gram kokain med henblik på videreoverdragelse.

Tiltalte er herefter skyldig i anklageskriftets forhold 2.

Forhold 3

Tiltalte har erkendt, at cirka 8.000-10.000 kr., af de fundne kontanter i lejligheden hidrørte fra salg af kokain. Tiltalte har hertil forklaret blandt andet, at de øvrige kontanter var hans kones opsparing til babyudstyr, og at de blev opbevaret i en anden pung.

Af politiets kosterrapport og fotorapport af 28. november 2023 fremgår, at der ved politiets ransagning af lejligheden blev fundet to punge, hvor der i den ene pung som var hvid med grå lynlås blev fundet 13.500 kr. og i den anden pung som havde tern og var lyserød blev fundet 4.400 kr.

Retten finder på denne baggrund, herunder navnlig henset til pungenes karakter og udseende, og tiltaltes forklaring, at det er bevist, at de 13.500 kr., men ikke de resterende 4.400 kr. hidrørte fra salg af kokain.

Herefter, og efter oplysningerne i politiets omregningsrapport af 28. november 2023, finder retten, at det er bevist, at tiltalte forud for den 28. november 2023 solgte cirka 27 gram kokain for et samlet beløb på 13.500 kr. Tiltalte er i dette omfang skyldig i anklageskriftets forhold 3.

Straf

Straffen fastsættes til fængsel i 2 år og 3 måneder, jf. straffelovens § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, og § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 3, jf. § 30, stk. 1, jf. bilag 1, liste B, nr. 70.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på forholdenes karakter og grovhed, herunder mængden af den fundne narkotika og kontanter, der hidrørte fra salg af kokain, ligesom retten har lagt vægt på, at tiltalte tidligere er straffet for vold og salg af narkotika.

Udvisning

Tiltalte er en 26 år gammel tyrkisk statsborger, som er idømt en ubetinget fængselsstraf på 2 år og 3 måneder for vold og for besiddelse af kokain med henblik på videreoverdragelse. Tiltalte blev i 2014 straffet med 10 måneders fængsel for vold efter straffelovens § 244, § 245 og forsøg på røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ligesom han i 2020 blev straffet med 6 måneders fængsel for blandt andet besiddelse af af kokain og hash med henblik på videreoverdragelse, hvor han blev samtidig tildelt en advarsel om udvisning.

Tiltalte skal udvises, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 2, nr. 3, nr. 4 og nr. 6, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Anklagemyndigheden har under sagen oplyst, at retten kan lægge til grund, at tiltalte er omfattet af associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet.

Spørgsmålet er herefter om en udvisning med sikkerhed vil være i strid med den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 eller associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet.

Efter sagens oplysninger og tiltaltes forklaring lægger retten til grund, at tiltalte er født i Tyrkiet, hvor han i sin tidlige barndom boede hos sin farmor og gik i skole i Tyrkiet. Han kom til Danmark som cirka 8-årig, hvor han fik lovligt ophold i 21. august 2007.

Tiltalte har gennemført folkeskolen i Danmark. Han taler og skriver dansk. Tiltalte er ikke i arbejde og har de seneste par år levet af offentlig forsørgelse i form af kontanthjælp. Tiltalte bor sammen med en kvinde, som han er islamisk gift med, og de har en fælles søn, som er cirka 6 måneder, og som på tidspunktet for varetægtsfængslingen var cirka 1 måned gammel.

Tiltalte taler flydende tyrkisk og kan læse og skrive tyrkisk i begrænset omfang. Tiltalte har en onkel og en farmor i Tyrkiet, ligesom han i perioder har afholdt ferie i Tyrkiet.

Vurderingen af, om det vil være i strid med Danmark internationale forpligtelser at udvise tiltalte, beror i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention på en bedømmelse af, om udvisning efter en konkret proportionalitetsvurdering vil være et uforholdsmæssigt indgreb i tiltaltes ret til respekt for et privatliv. I forhold til associeringsaftalen beror afgørelsen navnlig på, om tiltaltes adfærd udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

Retten finder på baggrund af ovenstående oplysninger, at tiltaltes bånd til Danmark er meget stærkere end hans tilknytning til Tyrkiet. Retten finder dog, at tiltalte ud over sit statsborgerskab har en vis tilknytning til Tyrkiet, og han ikke vil være uden forudsætninger for at begå sig i Tyrkiet, hvis han udvises.

Efter en samlet vurdering af arten og grovheden af den begåede kriminalitet, og da tiltalte tidligere er straffet for vold, forsøg på røveri og besiddelse af narkotika med henblik på videresalg, og da tiltalte tidligere er tildelt en advarsel om udvisning i forbindelse med den idømte dom for besiddelse af narkotika med henblik på videresalg, finder retten at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning på baggrund af hans stærke tilknytning til Danmark og svage tilknytning til Tyrkiet.

Tiltalte skal derfor udvises af Danmark.

På baggrund af det ovenfor anførte om tiltaltes stærke tilknytning til Danmark vil varigheden af et indrejseforbud have selvstændig og afgørende betydning for, om udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Varigheden af indrejseforbuddet er derfor fastsat til 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1, jf. stk. 4, nr. 7.

Konfiskation

På baggrund af sagens udfald har retten taget konfiskationspåstanden til følge som nedenfor bestemt, jf. straffelovens § 75, stk. 1 og stk. 2.

Thi kendes for ret:

Tiltalte *Tiltalte* skal straffes med fængsel i 2 år og 3 måneder.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 6 år. Indrejseforbuddet regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Hos tiltalte konfiskeres 268,13 gram kokain og 13.500 kr.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

.....

Østre Landsrets 24. afdelings DOM

(landsdommerne Mikael Friis Rasmussen, Michael de Thurah og Mathias Eike (kst.) med domsmænd).

Dato: 2. december 2024

Rettens sagsnr.: S-1303-24

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født september 1997, (advokat Anders Riisager, besk.)

Dom afsagt af Retten i Glostrup den 25. april 2024 (C9-470/2024) er anket af *Tiltalte* med påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang samt formildelse, herunder således at tiltalte frifindes for påstanden om udvisning og i stedet meddeles en advarsel efter udlændingelovens § 24 b, stk. 1.

Anklagemyndigheden har tillige anket med endelig påstand om domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat og skærpelse.

Der er enighed om, at byretten i sagens forhold 1 har fundet tiltalte skyldig i besiddelse af 268,13 gram kokain med henblik på videreoverdragelse.

Byrettens bestemmelse om konfiskation er ikke omfattet af anken.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte.

De i byretten af vidnerne *Forurettede*, *Vidne1* og politiassistent *Vidne2* afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

[FORKLARINGER UDELDAT]

Personlige oplysninger

Ud over de forstraffe, som fremgår af dommen, er tiltalte tidligere straffet ved

- dom af 3. november 2016, ingen tillægsstraf, jf. straffelovens § 89, for medvirken til tyveri.
- udeblivelsesdom af 1. februar 2017 med bøde på 2.000 kr. for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.
- udeblivelsesdom af 17. februar 2017 med bøde på 1.000 kr. for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer
- dom af 2. november 2018 med bøde på 17.000 kr. for overtrædelse af færdselsloven samt frakendelse af førerretten i 3½ år.
- dom uden retsmøde af 9. december 2018 med bøde på 4.000 kr. for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.
- dom uden retsmøde af 1. april 2019 med bøde på 3.000 kr. for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer
- dom uden retsmøde af 10. maj 2021 med bøde på 4.000 kr. for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.
- dom uden retsmøde af 1. december 2021 med bøde på 4.000 kr. for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.
- dom uden retsmøde af 20. december 2022 med bøde på 6.500 kr. for bl.a. overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

- dom uden retsmøde af 5. februar 2024 med bøde på 4.000 kr. for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

Der er dokumenteret fra afhøring af 21. oktober 2024 af tiltalte foretaget efter udlændingelovens § 26. Der er endvidere dokumenteret fra supplerende udtalelse af 21. november 2024 fra Udlændingestyrelsen.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at hans hustru og søn ikke vil kunne flytte med ham til Tyrkiet, hvis han bliver udvist. Hans hustru er i gang med en uddannelse og kan ikke sproget i Tyrkiet. Han var med sin hustru til alle undersøgelser i forbindelse med hendes graviditet. Hun var indlagt den sidste måned af graviditeten, og det var en kompliceret fødsel, som endte med, at hans søn blev født ved kejsersnit. Efter fødslen var det primært ham, der tog sig af sønnen i den første måned, indtil han blev varetægtsfængslet, fordi hans hustru havde gener efter fødslen og ikke måtte løfte barnet. Han har et tæt forhold til sin søn, og hans hustru og søn har besøgt ham så meget som muligt under varetægtsfængslingen. Han gik i skole i Tyrkiet i et par år, inden han kom til Danmark. Han er oprindelig kurder, men lærte som barn også at tale tyrkisk. Han har dog i dag glemt det meste af de sprog, han lærte som barn. Han kan næsten ikke noget tyrkisk og kan kun læse helt enkle ting på kurdisk. Han har sin farmor i Tyrkiet, men der er ikke noget familie, som vil kunne hjælpe ham med bolig eller lignende. Hvis han slipper for at blive udvist, vil han søge ind i et exit-program, da han er medlem af banden LTF. Hans mål er at få en kriminalitetsfri tilværelse i Danmark sammen med sin familie.

Tiltalte har været fortsat frihedsberøvet under anken.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmålet

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført af byretten, skyldig efter anklageskriftet i samme omfang som anført i dommen.

Straffastsættelsen

Fem voterende finder af de grunde, som byretten har anført, at straffen er passende udmålt.

En voterende finder af de samme grunde, at straffen bør forhøjes til fængsel i 2 år 6 måneder.

I overensstemmelse med stemmeflertallet tiltrædes det herefter, at straffen, der i medfør af straffelovens § 89 idømmes som en tillægsstraf til dommen af 5. februar 2024, er fastsat til fængsel i 2 år og 3 måneder.

Udvisning

Betingelserne for udvisning i udlændingelovens § 22, nr. 2, 3, 4 og 6, er opfyldt. Tiltalte skal derfor udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Såfremt tiltalte er omfattet af EU-reglerne, kan udvisning endvidere kun ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b.

Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde artikel 20

Det følger af EU-Domstolens fortolkning af Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 20, at bestemmelsen er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, hvorefter en tredjelandsborger, som er blevet dømt for et strafbart forhold, skal udvises fra medlemsstatens område til et tredjeland, selv om den pågældende faktisk tager sig af et mindreårigt barn, som er statsborger i medlemsstaten, hvis udvisningen af den pågældende indebærer, at barnet bliver nødsaget til at forlade Unionens område og dermed fratages den effektive nydelse af kerneindholdet af sine rettigheder som unionsborger, jf. præmis 66-67 i EU-Domstolens dom af 5. maj 2022 i de forenede sager C451/19 og C-532/19 (XU og QP).

Om barnet bliver nødsaget til at forlade Unionens område, beror på en bedømmelse af, om der består et afhængighedsforhold mellem forælderen og barnet. Ved bedømmelsen heraf, er den omstændighed, at den anden forælder, der er unionsborger, reelt er i stand til og ønsker at påtage sig det daglige og faktiske ansvar for barnet alene, et relevant, men ikke tilstrækkeligt, forhold med hensyn til at kunne konstatere, at der ikke består et sådant afhængighedsforhold mellem den forælder, der er tredjelandsstatsborger, og barnet, at barnet nødsages til at forlade Unionens område som helhed i tilfælde af en sådan nægtelse. En sådan bedømmelse skal baseres på en hensyntagen til barnets tarv og samtlige sagens omstændigheder, herunder barnets alder, fysiske og følelsesmæssige udvikling, graden af den følelsesmæssige tilknytning til såvel den forælder, der er unionsborger, som den forælder, der er tredjelandsstatsborger, og den risiko, som adskillelsen fra sidstnævnte indebærer for barnets ligevægt, jf. dom af 10. maj 2017 i sag C-133/15, Chavez-Vilchez, præmis 72.

En medlemsstat kan i ekstraordinære tilfælde udvise forælderen, selv om barnet som konsekvens heraf bliver nødsaget til at forlade Unionens område. Det er en forudsætning herfor, at udvisningen er begrundet i forælderen personlige adfærd, som skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der er til skade for en grundlæggende samfundsinteresse i den pågældende medlemsstat, og at udvisningen er grundet i en hensyntagen til de forskellige involverede interesser, således at proportionalitetsprincippet iagttages, jf. bl.a. præmis 48-50 i EU-Domstolens dom af 13. september 2016 i sag C-304/14 (CS).

Tiltalte har en mindreårig søn, som er dansk statsborger og dermed unionsborger. Sønnen har efter det oplyste ikke udnyttet sin ret til fri bevægelighed. Tiltalte har del i forældremyndigheden over sønnen.

Tiltaltes søn er godt ét år gammel. Landsretten lægger til grund, at sønnen i hele sit liv har haft bopæl hos sin mor, som er dansk statsborger. Det lægges endvidere til grund, at tiltalte i den første måned efter sønnens fødsel og indtil tiltaltes varetægtsfængsling i november 2023 boede sammen med sønnen og sønnens mor, som tiltalte er islamisk gift med. Det lægges videre til grund, at tiltalte under sin varetægtsfængsling har haft samvær med sønnen i mere begrænset omfang i forbindelse med fængselsbesøg.

Selv hvis det – som forklaret af tiltalte – lægges til grund, at tiltalte i en kort periode på ca. en måned forud for sin varetægtsfængsling i betydeligt omfang har medvirket til at varetage omsorgen for sønnen, finder landsretten dog efter de foreliggende oplysninger, at sønnens mor må anses for at være den primære omsorgsperson for sønnen.

Der er efter de foreliggende oplysninger ikke grundlag for at antage, at det vil påvirke sønnens forsørgelsesgrundlag nævneværdigt, såfremt tiltalte udvises. Udvisning vil derfor ikke af den grund reelt føre til, at sønnen vil skulle forlade Danmark og dermed EU sammen med tiltalte.

Uanset at der består en følelsesmæssig tilknytning mellem tiltalte og sønnen, finder landsretten efter en samlet vurdering af de konkrete omstændigheder, at der ikke består et sådant kvalificeret afhængighedsforhold, at sønnen reelt vil være nødsaget til at forlade unionens område, hvis tiltalte udvises.

Udvisning af tiltalte vil derfor ikke være i strid med TEUF artikel 20.

Associeringsrådets afgørelse 1/80

Tiltalte er tyrkisk statsborger og kom til Danmark i 2007.

Det fremgår af Udlændingestyrelsens udtalelse af 21. november 2024 bl.a., at tiltaltes mor, som er tyrkisk statsborger, indrejste i Danmark i 2001. Tiltalte har aldrig haft bopæl hos sin mor. Det fremgår videre, at tiltaltes far også er tyrkisk statsborger og indrejste i Danmark i 2001. Det fremgår endvidere, at tiltalte har boet sammen med sin far fra sin indrejse i 2007 og frem til den 15. maj 2015 og igen i perioden fra den 4. januar 2019 til den 24. august 2019.

Det er ubestridt, at tiltalte efter de foreliggende oplysninger, herunder oplysningerne om hans familiære forhold, er omfattet af artikel 7 i Associeringsrådets afgørelse 1/80 (associeringsafgørelsen), hvilket landsretten ligeledes har lagt til grund.

Det følger af artikel 14, stk. 1, i associeringsafgørelsen, at personer omfattet af associeringsafgørelsens artikel 6 eller 7, alene kan udvises, når dette er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed.

Det følger i den forbindelse af EU-Domstolens retspraksis, at artikel 14, stk. 1, ikke er til hinder for udsendelse af en tyrkisk statsborger af hensyn til den offentlige orden, for så vidt som vedkommendes personlige adfærd aktuelt udgør en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse i værtsmedlemsstaten, og udsendelse er strengt nødvendig for at beskytte en sådan interesse, jf. dom af 8. december 2011 i sag C-371/08, Ziebell. Det følger tillige af dommen, at den udvidede beskyttelse i opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, mod udvisning af unionsborgere, der i de ti forudgående år har haft ophold i medlemsstaten, ikke finder anvendelse på tyrkiske statsborgere i medfør af artikel 14, stk. 1, i associeringsafgørelsen.

Udsendelsesafgørelsen må ikke begrundes i økonomiske forhold, og myndighederne skal, før der træffes afgørelse om udsendelse, tage hensyn til varigheden af opholdet på medlemsstatens område, den pågældendes alder, konsekvenserne for den pågældende og dennes familiemedlemmer ved en udsendelse samt vedkommendes tilknytning til opholdsstaten eller manglende tilknytning til oprindelsesstaten, jf. dommens præmis 80. Ved vurderingen i det enkelte tilfælde af, om den pågældendes personlige adfærd aktuelt udgør en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, skal det endvidere påses, at såvel proportionalitetsprincippet som den berørte persons grundlæggende rettigheder overholdes, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv, jf. dommens præmis 83.

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8

Efter artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv. Ifølge artikel 8, stk. 2, må ingen offentlig myndighed gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund bl.a. for at forebygge uro eller forbrydelse. Afgørelsen af, om et indgreb er nødvendigt, beror navnlig på en proportionalitetsvurdering. I bedømmelsen indgår bl.a. de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår ligeledes, hvor længe den pågældende har været i opholdslandet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og statsborgerskabslandet. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født i landet eller indrejst som barn og har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom i landet, jf. bl.a. Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig, præmis 75.

Som også flere gange anført af Højesteret – senest i dom af 5. november 2024 (sag 22/2024) – følger det af praksis fra Menneskerettighedsdomstolen, at det som led i proportionalitetsvurderingen må indgå, hvilken varighed et eventuelt indrejseforbud har, herunder om det er for bestandig eller tidsbegrænset, og om den pågældende er advaret om, at fortsat kriminalitet kan medføre udvisning. Landsretten er i den forbindelse opmærksom på de domme, som Menneskerettighedsdomstolen har afsagt den 12. november 2024.

Trusselsvurderingen efter afgørelse 1/80

Tiltalte er i denne sag dømt for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt., ved dels at have besiddet 268,13 gram kokain med henblik på videreoverdragelse, dels for at have solgt 27 gram kokain. Tiltalte er endvidere dømt for vold i gentagelsestilfælde.

Tiltalte er tidligere straffet for narkotikakriminalitet omfattet af straffelovens § 191 og for personfarlig kriminalitet.

Landsretten finder på den baggrund, at det er sandsynligt, at tiltalte vil begå ny ligeartet kriminalitet. Tiltaltes personlige adfærd findes herefter at udgøre en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. artikel 14, stk. 1, i associeringsafgørelsen som fortolket af EU-Domstolen.

Proportionalitet

Tiltalte, der i dag er 27 år, er født i Tyrkiet og har ifølge Udlændingestyrelsens udtalelse af 21. november 2024 haft lovligt ophold her i landet i ca. 17 år og 2 måneder.

Tiltalte har en søn på 1 år med sin hustru, som han er islamisk gift med. Sønnen har dansk statsborgerskab. Sønnen har siden sin fødsel haft bopæl hos sin mor, som også er dansk statsborger. Landsretten lægger til grund, at tiltalte i en periode på ca. en måned efter sønnens fødsel og frem til tiltaltes varetægtsfængsling i betydeligt omfang bidrog til at varetage omsorgen for sønnen. Det lægges endvidere til grund, at tiltalte under sin varetægtsfængsling har haft samvær sin søn i mere begrænset omfang i forbindelse med fængselsbesøg.

Selv om det lægges til grund, at tiltalte i den første måned efter hans søn blev født, i betydeligt omfang har medvirket til at varetage omsorgen for sønnen, finder landsretten efter de foreliggende oplysninger, at sønnens mor må anses for at være den primære omsorgsperson for sønnen.

Tiltaltes mor og far bor i Danmark. Tiltalte har ikke haft kontakt med sin mor, siden han var to år gammel. Han har jævnligt kontakt med sin far.

Tiltalte taler og skriver dansk. Han har afsluttet folkeskolen, men har ikke derudover gennemført en uddannelse. Han har i 2014 og 2015 haft en bruttoindtægt fra beskæftigelse på henholdsvis ca. 17.000 kr. og 21.000 kr. Han har endvidere i maj 2017 arbejdet 35 timer i en virksomhed. Derudover har han i perioden fra september 2015 til november 2023 modtaget i alt ca. 288.000 kr. i uddannelseshjælp fra kommunen. Han har endvidere i perioden oktober 2017 til april 2018 modtaget ca. 45.000 kr. i uddannelsesstøtte fra staten. Tiltalte har således alene haft en meget begrænset tilknytning til det danske arbejdsmarked. Tiltalte har forklaret, at han ønsker at komme i et exit-program, da han er medlem af bandegrupperingen LTF.

Tiltalte har boet de første 10 år af sit liv i Tyrkiet, hvor han også har haft et par års skolegang. Tiltalte har efter det oplyste sin farmor i Tyrkiet, som han jævnligt har telefonisk kontakt med. Han har været på ferie i Tyrkiet hvert andet eller tredje år i to til fire uger ad gangen. Han har forklaret i forbindelse med § 26-afhøringen, at han var udrejst af Danmark i seks måneder i perioden august 2019 til april 2020 grundet hans farmors helbredsmæssige tilstand samt covid-19. Landsretten lægger efter de foreliggende oplysninger til grund, at tiltalte i et vist omfang taler og forstår både kurdisk og tyrkisk. Landsretten lægger derudover til grund, at tiltalte ved at have boet de første 10 år af sit liv i Tyrkiet og efterfølgende hos sin far, som er tyrkisk, samt ved tiltaltes rejser til og ophold i Tyrkiet, har kendskab til tyrkisk skik og kultur.

Tiltalte er i 2020 tidligere straffet for narkokriminalitet omfattet af straffelovens § 191 og i 2014 for røveri og personfarlig kriminalitet, ligesom tiltalte adskillige gange er straffet for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer. Han er ligeledes i forbindelse med dommen for narkokriminalitet i 2020 meddelt en advarsel om udvisning.

Landsretten lægger til grund, at tiltaltes tilknytning til Danmark, hvor han har sin hustru og søn, er meget stærkere end hans tilknytning til Tyrkiet. Landsretten finder dog, at tiltalte ud over sit tyrkiske statsborgerskab har en vis tilknytning til Tyrkiet, og at han ikke vil være uden forudsætninger for at begå sig der, hvis han udvises.

Efter arten og grovheden af de begåede forhold, tiltaltes forstraffe og tiltaltes begrænsede tilknytning til arbejdsmarkedet, finder landsretten efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning på baggrund af tiltaltes stærke tilknytning til Danmark. Landsretten lægger vægt på, at tiltaltes familie i Danmark, herunder hans hustru og søn vil have mulighed for at opretholde kontakten med tiltalte ved besøg i Tyrkiet og ved at kommunikere via telefon og internet.

Under hensyn til, at tiltalte har haft lovligt ophold i Danmark i mere end 17 år og til, at tiltalte har sin søn og nærmeste familie i Danmark, finder landsretten, at udvisning med indrejseforbud for bestandig med sikkerhed vil være uproportionalt. Landsretten finder imidlertid, at udvisning af tiltalte med indrejseforbud i 6 år ikke vil udgøre et uproportionalt indgreb i strid med associeringsafgørelsens artikel 14, stk. 1, eller artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Landsretten tiltræder derfor, at tiltalte er udvist med et indrejseforbud i 6 år.

Konklusion

Landsretten stadfæster byrettens dom i det omfang, den er anket.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod tiltalte, *Tiltalte*, stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.